

Bilag.

Undertegnede, der for Liden ere Formand og Næstformand i Bestyrelsen for de forenede sjællandske Sygekasser (129 Sygekasser i Bræsto, Sorø og Holbæk Amt med c. 24,000 Medlemmer), tillade sig følgende Bemærkninger om enkelte Punkter i det af Lands-tinget vedtagne Forslag til en Sygekasselov. Skønt de ikke hvile paa et Mandat, som udtrykkelig er givet ved et Fællesmøde af Foreningens Medlemmer, tør de dog betragtes som et paalideligt Udtryk for Stemningen i et stort Antal af Sygekasserne paa Sjælland.

I.

§ 6 2den Passus i Lovforslaget foreskriver, at, naar et Medlem af en Sygekasse flytter til en anden i sig Tilstand, da kan den fraslyttede Sygekasse komme til at refundere de Udgifter, som den tilflyttede har af ham. Sagen har liden virkelig Betydning, thi saadanne Tilfælde ville være meget sjældne. Men naar de komme, kan der for Sygekasser paa Landet opstaa saa alvorlige Ulemper deraf, at de maa betænke sig paa at søge Anerkendelse alene af denne Grund. Som et Eksempel, der kunde forøges med mange flere, anføres: Sæt, at et Medlem af en Landsygekasse, hvor Daghjælpen er 40—50 Dre foruden fri Læge, flytter sig til Kjøbenhavn for at konsulere en „Profesor“ og efter Antkomsten dertil indmelder sig i en kjøbenhavnsk Sygekasse, hvor Daghjælpen er 2 Kr., som man villig udbetaler ham for hele den Tid, hans Kur varer i Kjøbenhavn, fordi den skal refunderes af den fraslyttede Sygekasse, da vil den fattige Landsygekasse faa en Regning, som ikke blot kan sætte den i en betydelig Forlegenhed, men som ogsaa vil vække de andre Medlemmers berettigede Ubvilje. — Det eneste klare Standpunkt er, naar Sagen ses fra Landsygekassernes Side, at der ved Flytning hverken tages Hensyn til Alder eller Helbredsstilstand, som det ogsaa var foreslaaet i Regeringens oprindelige Udkast. Denne Regel have de forenede sjællandske Sygekasser nu fulgt i 3 Aar, og der har ikke været en eneste Klage over den. Det i Lovforslaget fastsatte vil volde en Mængde Strid, hvad der slet ikke passer dem, der gratis eller for et aldeles ubetydeligt vederlag administrere disse frivillige Institutioner, og en endnu større Mængde Riv og Strid baade indenfor den enkelte Sygekasse og mellem de Sygekasser, der nødes til at have et Mellembærende med hverandre, som ligner Kommunernes Mellembærende om Fattighjælp. Indvendes der, at Kjøbenhavns og Kjøbstædernes Sygekasser blive brøstholdne derved, er Svaret: 1) Ganste vist gaar Strømmen nu fra Landet til Byerne, men den bestaar aldeles overvejende af yngre og raske Mennesker, som Sygekasserne ere vel tjente med at modtage. 2) De ubemidlede, som søge til Kjøbenhavn for at finde bedre Lægehjælp, end her kan findes paa Landet, opvejes vistnok af dem, der fra Kjøbenhavn søge tilbage til Hjemstavn, naar Tæring eller anden Svaghed forhindrer dem i at finde Udkommet derinde.